

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 16/22
V Lucemburku dne 26. ledna 2022

Rozsudek ve věci T-286/09 RENV
Intel Corporation v. Komise

Tribunál zčásti ruší rozhodnutí Komise, kterým byla společnosti Intel uložena pokuta ve výši 1,06 miliardy eur

Analýza provedená Komisí je neúplná a právně dostačujícím způsobem neprokazuje, že sporné slevy byly způsobitelné nebo mohly vyvolávat protisoutěžní účinky

Rozhodnutím ze dne 13. května 2009¹ uložila Evropská komise výrobci mikroprocesorů Intel pokutu ve výši 1,06 miliardy eur za zneužití dominantního postavení na globálním trhu s procesory² x86³ v období od října 2002 do prosince 2007 tím, že společnost Intel uplatňovala strategii, jejímž cílem bylo vyloučení konkurentů z trhu.

Podle názoru Komise charakterizovaly toto zneužití dva druhy chování společnosti Intel na trhu vůči jejím obchodním partnerům, a sice čistá omezení a podmíněné slevy. Pokud jde konkrétně o podmíněné slevy, společnost Intel poskytovala slevy čtyřem hlavním výrobcům původního zařízení [Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) a NEC], za podmínky, že od ní budou nakupovat veškeré nebo téměř veškeré své procesory x86. Společnost Intel rovněž poskytovala platby evropskému distributorovi mikroelektronických zařízení (Media-Saturn-Holding), jež byly podmíněny tím, že tato společnost bude prodávat výlučně počítače vybavené procesory x86 vyrobené společností Intel. Tyto slevy a platby (dále jen „sporné slevy“) vedly podle Komise k zajištění věrnosti těchto čtyř výrobců původního zařízení a společnosti Media-Saturn, a významně tím omezily způsobilost konkurentů společnosti Intel soutěžit na trhu na základě vlastností jejich procesorů x86. Protisoutěžní jednání společnosti Intel tak přispělo k omezení spotřebitele ve výběru a ke snížení motivace k inovaci.

Tribunál žalobu společnosti Intel podanou proti tomuto rozhodnutí zamítl v plném rozsahu rozsudkem ze dne 12. června 2014⁴. Soudní dvůr rozsudkem ze dne 6. září 2017, vydaným ve věci kasačního opravného prostředku podaného společností Intel, uvedený rozsudek zrušil a vrátil věc Tribunálu⁵.

Na podporu návrhových žádání znějících na zrušení původního rozsudku společnost Intel zejména vytýká Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když nezkoumal sporné slevy s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci. Soudní dvůr v tomto ohledu konstatoval, že Tribunál, stejně jako Komise, vycházel z předpokladu, že věrnostní slevy poskytované podnikem v dominantním postavení jsou již svou povahou způsobitelné omezit hospodářskou soutěž, takže nebylo nezbytné analyzovat všechny okolnosti projednávané věci, a zejména provádět test AEC (v angličtině známý jako „as efficient competitor test“)⁶. Komise však ve svém rozhodnutí provedla

¹ Rozhodnutí Komise C(2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 týkající se řízení podle článku [102 SFEU] a článku 54 Dohody o EHP (Věc COMP/C-3/37.990 – Intel).

² Procesor je klíčovou součástí každého počítače, jak pokud jde o celkový výkon systému, tak o jeho celkovou cenu.

³ Mikroprocesory používané v počítačích lze rozdělit do dvou kategorií, a sice procesory x86 a procesory založené na jiné architektuře. Architektura x86 je standard, který navrhla společnost Intel a může fungovat pod operačním systémem Windows i Linux.

⁴ Rozsudek Tribunálu ze dne 12. června 2014, Intel v. Komise, [T-286/09](#) (viz rovněž tisková zpráva č. [82/14](#)).

⁵ Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, [C-413/14 P](#) (viz rovněž tisková zpráva č. [90/17](#)) (dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“).

⁶ Ekonomická analýza provedená v projednávané věci se zaměřila na způsobilost sporných slev vyloučit z trhu soutěžitele, který by byl stejně výkonný jako společnost Intel, ale neměl by dominantní postavení na trhu. Konkrétně se analýzou snažila stanovit cenu, za jakou by soutěžitel stejně výkonný jako společnost Intel a mající stejné náklady musel

důkladné posouzení těchto okolností, což ji přivedlo k závěru, že stejně výkonný soutěžitel by musel uplatňovat ceny, které by nebyly udržitelné, a tedy že ujednání o sporných slevách bylo způsobilé vyvolat účinky spočívající ve vyloučení takového soutěžitele z trhu. Soudní dvůr z toho důvodu dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že test AEC měl skutečný význam v rámci posuzování, při němž Komise zkoumala způsobilost dotčených ujednání o sporných slevách vyvolat účinek spočívající ve vyloučení stejně výkonných soutěžitelů z trhu, byl Tribunál povinen zkoumat všechny argumenty společnosti Intel uplatněné v souvislosti s tímto testem a s provedením tohoto testu ze strany Komise. Vzhledem k tomu, že Tribunál takový přezkum neprovedl, Soudní dvůr zrušil původní rozsudek a vrátil věc Tribunálu, aby mohl ve světle argumentů společnosti Intel posoudit způsobilost sporných slev omezit hospodářskou soutěž.

Tribunál rozsudkem ze dne 26. ledna 2022 při rozhodování o vrácené věci částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž kvalifikovalo sporné slevy jako zneužití ve smyslu článku 102 SFEU a uložilo společnosti Intel pokutu za veškerá její jednání kvalifikovaná jako zneužití.

Posouzení Tribunálu

Tribunál nejprve uvádí, že se jedná o spor po vrácení věci. V tomto ohledu poukazuje na skutečnost, že zrušení původního rozsudku bylo odůvodněno pouze jediným pochybením, které vzniklo tím, že v původním rozsudku nebyla zohledněna argumentace společnosti Intel směřující ke zpochybnění analýzy AEC, kterou provedla Komise. Za těchto podmínek má Tribunál za to, že může pro účely přezkumu převzít všechny úvahy, jež nejsou stíženy vadou, na kterou poukázal Soudní dvůr. V projednávané věci se jedná o konstatování obsažená v původním rozsudku ohledně čistých omezení a jejich protiprávnosti s ohledem na článek 102 SFEU. Podle Tribunálu totiž Soudní dvůr v podstatě neučinil neplatným rozlišení uvedené v napadeném rozhodnutí mezi ujednáními představujícími taková čistá omezení a dalšími jednáními společnosti Intel, která sama byla předmětem dotčené analýzy AEC. Tribunál dále převzal pro účely přezkumu úvahy obsažené v původním rozsudku, podle kterých Komise v napadeném rozhodnutí prokázala existenci sporných slev.

Po tomto upřesnění Tribunál zahájil na prvním místě přezkum návrhových žádání znějících na zrušení napadeného rozhodnutí tím, že popsal metodu definovanou Soudním dvorem pro posouzení způsobilosti systému slev omezit hospodářskou soutěž. V tomto ohledu Tribunál připomíná, že i když systém slev zavedený podnikem v dominantním postavení na trhu může být kvalifikován jako omezení hospodářské soutěže, jelikož vzhledem k jeho povaze lze předpokládat, že bude mít omezující účinky na hospodářskou soutěž, nic to nemění na tom, že se v projednávané věci jedná o vyvratitelnou domněnku, což Komisi v žádném případě nezabývá povinnosti zkoumat jeho protisoutěžní účinky. V případě, že podnik v dominantním postavení během správního řízení uvede důkazy na podporu toho, že jeho jednání nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat jemu vytýkané účinky vyloučení konkurentů z trhu, musí Komise analyzovat způsobilost systému slev vyloučit konkurenty z trhu. V rámci takové analýzy přísluší Komisi, aby posoudila nejen význam dominantního postavení podniku na relevantním trhu a dosah napadené praxe na trhu, ale i podmínky a způsoby poskytování dotčených slev, jejich dobu trvání a částky slev, nýbrž i případnou existenci strategie směřující k vyloučení přinejmenším stejně výkonných soutěžitelů z trhu. Kromě toho, pokud byl test AEC proveden Komisí, patří k prvkům, které musí Komise zohlednit při posouzení způsobilosti systému slev omezit hospodářskou soutěž.

Na druhém místě Tribunál ověřil nejprve, zda se posouzení provedené Komisí ohledně způsobilosti sporných slev omezit hospodářskou soutěž opíralo o takto vymezenou metodu. V tomto ohledu Tribunál bez dalšího uvádí, že se Komise v napadeném rozhodnutí dopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že test AEC, který nicméně provedla, nebyl nezbytný k tomu, aby jí umožnil prokázat zneužívající povahu sporných slev společnosti Intel. Tribunál se však domnívá, že se nemůže omezit na toto zjištění. Vzhledem k tomu, že z rozsudku

nabízet své procesory, aby výrobci původního zařízení nebo distributorovi mikroelektronických zařízení nahradil ztrátu dotčených slev, s cílem určit, zda v takovém případě může tento soutěžitel nadále pokrýt své náklady.

o kasačním opravném prostředku vyplývá, že test AEC měl skutečný význam pro posouzení Komise ohledně způsobilosti dotčeného ujednání o slevách vyvolat účinek spočívající ve vyloučení konkurentů z trhu, byl Tribunál povinen přezkoumat všechny argumenty společnosti Intel týkající se tohoto testu.

Na třetím místě vzhledem k tomu, že analýza způsobilosti sporných slev omezit hospodářskou soutěž je součástí prokázání existence porušení práva hospodářské soutěže, v projednávané věci zneužití dominantního postavení, připomíná Tribunál pravidla pro rozdělení důkazního břemene a požadovanou míru dokazování. Zásada presumpce nevin, která je použitelná i v této oblasti, tudíž vyžaduje, aby Komise prokázala existenci takového porušení, v případě potřeby prostřednictvím souboru přesných a shodujících se nepřímých důkazů, aby v tomto ohledu nevznikly žádné pochybnosti. Pokud Komise tvrdí, že zjištěné skutkové okolnosti nelze vysvětlit jinak než existencí protisoutěžního jednání, existence dotčeného protisoutěžního jednání musí být považována za dostatečně neprokázanou, předloží-li dotyčné podniky argumentaci, která poskytuje jiné možné vysvětlení skutkových okolností. Naproti tomu, pokud se Komise opírá o důkazy, které jsou v zásadě způsobilé prokázat existenci protiprávního jednání, je na dotyčných podnicích, aby prokázaly nedostatečnost důkazní hodnoty takových důkazů.

Na čtvrtém místě právě ve světle těchto pravidel Tribunál přezkoumal argumenty o údajných pochybeních Komise při provedení analýzy AEC. V tomto ohledu Tribunál rozhodl, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala způsobilost každé ze sporných slev vyvolat účinek spočívající ve vyloučení konkurentů z trhu s ohledem na argumenty společnosti Intel, pokud jde o posouzení příslušných kritérií analýzy ze strany Komise.

Zprvé, pokud jde o použití testu AEC v případě společnosti DELL, má totiž Tribunál za to, že za podmínek projednávané věci je pravda, že se Komise mohla platně opírat pro účely posouzení „sporné části“⁷ o údaje známé jiným hospodářským subjektům než podniku v dominantním postavení. Nicméně poté, co Tribunál přezkoumal skutečnosti přednesené společností Intel v tomto ohledu, dospěl k závěru, že tyto skutečnosti mohou na straně soudu vyvolat pochybnosti o výsledku tohoto posouzení, přičemž rozhodl, že v důsledku toho důkazy, které Komise posoudila k vyvození závěru o způsobilosti slev poskytovaných společností Dell vyvolat účinek spočívající ve vyloučení konkurentů z trhu v průběhu celého relevantního období, nebyly dostatečné. Zadruhé to samé podle názoru Tribunálu platí i v případě analýzy slev poskytovaných společností HP, protože účinek spočívající ve vyloučení konkurentů z trhu nebyl mimo jiné prokázán pro celé období protiprávního jednání. Zatřetí, pokud jde o slevy poskytované za různých podmínek společností, které tvořily skupinu NEC, Tribunál konstatuje dvě pochybení v analýze Komise, z nichž jedno se týká hodnoty podmíněných slev a druhé nedostatečně odůvodněného zevšeobecnění výsledků za jedno čtvrtletí na celé období protiprávního jednání. Začtvrté Tribunál dospívá k závěru rovněž o nedostatečnosti důkazů, pokud jde o způsobilost slev poskytnutých společností Lenovo vyvolat účinek spočívající ve vyloučení konkurentů z trhu z důvodu pochybení, kterých se dopustila Komise v rámci číselného posouzení dotčených nepeněžitých výhod. Zapáté Tribunál dospívá k tomu samému závěru, pokud jde o analýzu AEC týkající se společnosti Media-Saturn, přičemž má mimo jiné za to, že Komise nijak nevysvětlila, co ji vedlo k tomu, že při analýze plateb poskytovaných tomuto distributorovi zevšeobecnila výsledky získané pro účely analýzy slev poskytovaných společností NEC za období jednoho čtvrtletí na celé období protiprávního jednání.

Na pátém místě Tribunál ověřil, zda byla v napadeném rozhodnutí zohledněna řádně všechna kritéria umožňující prokázat na základě judikatury Soudního dvora, že cenové praktiky byly způsobilé vyvolat účinek vyloučení konkurentů z trhu. V tomto ohledu Tribunál konstatuje, že Komise řádně nepřezkoumala kritérium týkající se dosahu napadené praktiky na trhu a neprovedla správnou analýzu doby trvání slev.

⁷ Toto slovní spojení v projednávané věci označuje tu část trhu, z které byli zákazníci společnosti Intel ochotni a schopni přesunout své zásobování k jinému dodavateli, přičemž tato část trhu byla nutně omezená zejména vzhledem k povaze produktu, pověsti značky a profilu společnosti Intel.

Ze všech výše uvedených úvah tedy vyplývá, že **analýza provedená Komisí je neúplná a v každém případě právně dostačujícím způsobem neprokazuje, že sporné slevy byly způsobilé nebo mohly vyvolávat protisoutěžní účinky, a proto Tribunál ruší rozhodnutí v rozsahu, v němž jsou tyto praktiky považovány za zneužití ve smyslu článku 102 SFEU.**

V poslední řadě, pokud jde o dopad takového částečného zrušení napadeného rozhodnutí na částku pokuty, kterou Komise uložila společnosti Intel, má Tribunál za to, že není schopen určit částku pokuty vztahující se pouze k čistým omezením. Proto **ruší i celý článek napadeného rozhodnutí, kterým byla společnosti Intel na základě konstatovaného protiprávního jednání uložena pokuta ve výši 1,06 miliardy eur.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.